

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 8Csp/202/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517211288
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Štrkolcová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7517211288.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Natáliou Štrkolcovou v spore žalobkyne: G. C., H.. XX.X.XXXX, E. XXX/XX, XXX XX S., zastúpenej JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému : TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO : 35 717 769, zastúpenému JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, Na vršku 12, 911 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie 266 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu zamieťa.

Žalovaný má nárok na náhradu 100 % trov konania proti žalobkyni s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 28.4.2017 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 266 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 266 € od 2.11.2016 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania. Uviedla, že so žalovaným dňa 3.1.2014 uzavrela ako spotrebiteľka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 700 € s výškou úrokovej sadzby z istiny 20 % a servisným poplatkom vo výške 18 % z istiny s tým, že RPMN úveru predstavovala 67,70 %. Žalobkyňa sa zaviazala úver splatiť v 13 splátkach tak, že výška prvých troch splátok bola 3,50 € a výška zvyšných desiatich splátok bola 98,55 €. Celková čiastka, ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť predstavovala 966 €. Poukázala na to, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN, že skutočná výška RPMN predstavuje až 225,24 %, pričom žalovaný ju takto uviedol do omylu a vyvolal u nej domnienku výhodnosti úveru. Ďalšou skutočnosťou, ktorá podľa nej spôsobuje nesprávne uvedenie RPMN je nezarábanie všetkých nákladov spotrebiteľa, ktorými sú aj „Zmluva o poskytovaní domáceho servisu“. S poukazom na uvedený nedostatok mala za to, že úver je v súlade s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Ďalej namietala, že zmluva neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby, tak ako to ustanovuje zákon č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. 2 písm. i). V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/621/2015, ktoré konštatovalo, že ak veriteľ úver poskytoval za celkový úrok 20 % z istiny a za poskytnutie úveru si ďalej účtuje 18 % bez bližšej špecifikácie, za akú konkrétnu službu poskytnutú spotrebiteľovi účtuje najprv 20 % a následne 18 %, takéto dojednanie je nezrozumiteľné a potom následne v tejto časti je zmluva absolútne neplatná. Poukázala i na to, že v prípade dojednanie servisného poplatku vo výške 126 € zmluva jednoznačne neuvádza, na základe čoho bol tento servisný poplatok určený v predmetnej výške a čo uvedená suma predstavuje ani čo v sebe zahŕňa, z ktorého dôvodu mala za to, že takéto dojednanie je v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Rovnako namietala i to, že v zmluve bola nesprávne uvedená priemerná RPMN, keďže podľa údajov o priemernej RPMN zverejnených za 3. štvrtrok roku 2013 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením vo výške do 1.500 € a so splatnosťou od 1 do 5 rokov 25,33 % a nie 45,94 % ako to bolo v zmluve

uvedené, čím ju ako spotrebiteľku žalovaný takto zavádzal, že obdobné úvery na trhu poskytované konkurenciou sú takmer o 20 percentuálnych bodov nevýhodnejšie ako v skutočnosti. Tiež namietala, že žalovaný v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky, poplatky ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a tiež absenciu termínu konečnej splatnosti úveru a doby trvania zmluvy, na základe čoho mala za to, že úver je v súlade s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Na základe všetkých uvedených skutočností žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 266 € titulom bezdôvodného obohatenia, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi výškou peňažných prostriedkov, ktoré na úverový prípad žalovanému uhradila a sumou, ktorú jej žalovaný ako úver poskytol.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 21.6.2017 (č.l. 24 - 34 spisu) vyjadril nesúhlas s tým, že žalobkyňa mu uhradila na úverovú zmluvu 966 € s tým, že toto tvrdenie nereflektuje skutočnosť, že zmluvu uhradila žalobkyňa predčasne, v súvislosti s čím jej bol vrátený vzniknutý preplatok vo výške 125,36 € v hotovosti dňa 22.8.2014. K Zmluve o poskytovaní domáceho servisu uviedol, že jej predmetom bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní služby domáci servis, za ktorú službu sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť mu 286,65 € a to v troch pravidelných splátkach vo výške 95,55 €. Žalovaný akcentoval, že táto služba je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, ktorej uzavretie nebolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru a odmenu za ňu nie je možné započítať do RPMN. Popieral preto, že by hodnota RPMN nebola uvedená správne, keď nezahŕňa službu domáci servis. Čo sa námietok žalobkyne vo vzťahu k úrokovej sadzbe týka uviedol, že úroková sadzba bola v zmluve uvedená vo forme fixnej úrokovej sadzby, čo je zrejme z čl. I. zmluvy, teda ako fixné percento za celú dobu trvania zmluvy. Žalovaný poprel aj to, že by v zmluve uviedol nesprávnu ročnú percentuálnu mieru nákladov a tiež, že by v nej neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky, poplatky ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Vo vyjadrení zo dňa 11.12.2017 žalovaný vzniesol námietku premlčania. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov žiadal žalobu zamietnuť.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 12.1.2018 (č.l. 58 - 65 spisu) uviedla, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v danom prípade je možné spojiť najskôr so skutočnosťou, kedy jej právny zástupca oznámil, že jej zmluva vykazuje také nedostatky, s ktorými zákon spája sankciu - bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Týmto dňom je deň, kedy udelila svoju právnomu zástupcovi plnomocenstvo za zastupovanie, ktoré je založené v súdnom spise.

4. Žalobkyňa bola predvolaná na pojednávania konané dňa 1.10.2018 a 14.1.2019 s poznámkou na predvolaní, že jej účasť na pojednávaní je nevyhnutná za účelom jej vypočutia, no ani na jedno z týchto pojednávani sa nedostavila. Na pojednávanie dňa 14.1.2019 sa sporové strany nedostavili, svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s tým, aby sa pojednávanie konalo v ich neprítomnosti. Súd preto rozhodol, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti žalobkyne a žalovaného.

5. Z listinných dôkazov bol zistený tento skutkový stav :

Dňa 3.1.2014 žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX podľa zákona č. 129/2010 Z.z. (č.l. 7 spisu), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového, hotovostného, spotrebiteľského úveru vo výške 700 €. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, pričom za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval servisný poplatok vo výške 18 % z istiny. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobcovi ako veriteľovi spolu 966 €, ktorá suma pozostávala z istiny vo výške 700 €, úroku vo výške 20 % z istiny (140 €) a servisného poplatku vo výške 18 % z istiny (126 €) a to všetko v 13 mesačných splátkach nasledovne : v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,50 € a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 95,55 €, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplataenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bola priemerná RPMN uvedená vo výške 45,94 % a RPMN úveru 67,70 %.

Dňa 3.1.2014 uzavrela žalobkyňa klient so žalovaným ako poskytovateľom Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu (č.l. 39 spisu).

Podľa čl. I. bodu 1.1 Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, predmetom tejto zmluvy je úprava vzájomných práv a povinností pri využívaní domáceho servisu klientom. Domáci servis je poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 3.1.2014 uzatvorenej medzi poskytovateľom ako veriteľom a klientom ako dlžníkom. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej

hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania.

Podľa čl. II. ods. 2.2. Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu vo výške 286,65 € a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 95,55 €. Splátky odmeny sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere.

Podľa potvrdenia o úhradách na úver (č.l. 9 spisu) žalobkyňa uhradila žalovanému na úver dňa 3.1.2014 splátku 3,50 €, dňa 28.1.2014 splátku 7 €, dňa 25.2.2014 splátku 3,50 €, dňa 24.4.2014 splátku 96 €, dňa 23.5.2014 splátku 96 €, dňa 23.6.2014 splátku 96 €, dňa 22.7.2014 splátku 96 € a dňa 15.8.2014 splátku 568 €, t.j. spolu 966 €. Na zmluvu o domácom servise uhradila žalobkyňa žalovanému dňa 3.1.2014 sumu 95,55 €, dňa 28.1.2014 sumu 44,19 €, dňa 25.2.2014 sumu 52 € a dňa 25.3.2014 sumu 94,91 €, t.j. spolu 286,65 €.

Podľa protokolu o zápočte v zmysle bodu 5 obchodných podmienok zo dňa 21.8.2014 (č.l. 37 spisu) žalobkyňa a žalovaný sa dohodli na zápočte pohľadávky dlžníka (žalobkyne) na vrátenie úroku s pohľadávkou veriteľa (žalovaného) na poplatok za predčasné splatenie úveru. Na základe uvedeného veriteľ vracia dlžníkovi preplátok vo výške 125,36 €. Prevzatie preplátok v hotovosti žalobkyňa potvrdila.

6. Na základe takto zisteného súd právne uzatvára :

Podľa § 52a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Podľa § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, na premlčanie súd prihliadne len na námietku premlčania.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

7. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že 3.1.2014 uzavrela žalobkyňa ako dlžníčka so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 700 € s tým, že žalobkyňa sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť spolu s úrokom vo výške 20 % z istiny (140 €) a servisným poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 18 % z istiny (126 €). Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému ako veriteľovi spolu 966 € a to v 13 mesačných splátkach nasledovne : v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,50 € a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 95,55 €, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Rovnako nebolo v konaní sporné, že dňa 3.1.2014 uzavrela žalobkyňa ako klient so žalovaným ako poskytovateľom aj Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, predmetom ktorej bola úprava vzájomných práv a povinností pri využívaní domáceho servisu klientom s tým, že domáci servis je najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Za využívanie domáceho servisu sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanému odmenu vo výške 286,65 € a to v 3 mesačných splátkach vo výške 95,55 €/splátka. Napokon sporné nebolo ani to, že žalobkyňa na úver zaplatila žalovanému spolu 966 € (dňa 3.1.2014 splátku 3,50 €, dňa 28.1.2014 splátku 7 €, dňa 25.2.2014 splátku 3,50 €, dňa 24.4.2014 splátku 96 €, dňa 23.5.2014 splátku 96 €, dňa 23.6.2014 splátku 96 €, dňa 22.7.2014 splátku 96 € a dňa 15.8.2014 splátku 568 €) a za využívanie domáceho servisu 286,65 € (dňa 3.1.2014 sumu 95,55 €, dňa 28.1.2014 sumu 44,19 €, dňa 25.2.2014 sumu 52 € a dňa 25.3.2014 sumu 94,91 €).

8. V konaní bola medzi stranami sporná otázka právneho posúdenia veci. Žalobkyňa svoj nárok odvodzovala z toho, že úver, ktorý jej žalovaný poskytol je v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 266 € t.j. sumu, ktorú zaplatila navyše oproti istine úveru, ktorý jej žalovaný poskytol. Žalovaný namietal tvrdenia žalobkyne a absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s ktorým zákon č. 129/2010 Z.z. ako následok spája, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vo veci vzniesol námietku premlčania.

9. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola uzavretá dňa 3.1.2014. Podmienky uzavretia zmluvy o spotrebiteľských úveroch upravuje zákon č. 129/2010 Z.z.. Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona za zmluvu o spotrebiteľskom úvere sa považuje zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva uzavretá medzi sporovými stranami je v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. svojou povahou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá medzi veriteľom - právnickou osobou, ktorá poskytovala spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Žalobkyňa ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Z týchto dôvodov súd úverový vzťah medzi stranami posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Po preskúmaní jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 95,55 € (resp. 3,50 € pri prvých troch splátkach) bez bližšej špecifikácie, tzn. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a servisného poplatku, ktorý predstavoval 126 €, a ktorý sa žalobkyňa

zaviazala žalovanému zaplatiť. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých položiek úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Za doplnkové služby v zmysle Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ktorá bola medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dojednaná osobitnou zmluvou, vrátane odmeny za takúto službu, bola žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému odmenu vo výške 286,55 €, avšak inkludovanú v jednotlivých splátkach úveru. Pri právnom posúdení zmluvy o poskytovaní domáceho servisu úveru súd aplikoval ust. § 52a Občianskeho zákonníka, keď z povahy zmlúv, ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní vyplýva, že tieto zmluvy (úverová zmluva a zmluva o poskytovaní domáceho servisu) od seba sú vzájomne závislé. Za takéhoto stavu náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. V prejednávanom spore však postup veriteľa naopak spôsobil stav, kedy cena tejto služby nebola zarátaná do RPMN ako výdaj, ktorý nepochybne žalobkyňa ako spotrebiteľ mala zaplatiť. Týmto postupom veriteľ de facto obišiel zákon vo vzťahu k správne určeniu príslušnej ročnej percentuálnej miery nákladov úveru. Uvedeným postupom zároveň dochádza k stavu, kedy náklady dojednanej dodatočnej služby nie sú zarátané do nákladov spotrebiteľa a je vyvolaný stav nesprávne numericky nižšej RPMN napriek tomu, že v skutočnosti pri započítaní uvedenej dodatkovkej služby by sa tieto náklady premietli do vyššej RPMN. Súd mal s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti za preukázané, že v úverovej zmluve absentuje jej povinná obsahová náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. a to správne uvedená výška RPMN, čoho následkom je, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd sa stotožňuje aj s tvrdením žalobkyne, že ak veriteľ úver poskytoval za celkový úrok 20 % z istiny a za poskytnutie úveru si ďalej účtuje 18 % bez bližšej špecifikácie, za akú konkrétnu službu poskytnutú spotrebiteľovi účtuje najprv 20 % a následne 18 %, takéto dojednanie je nezrozumiteľné a potom následne v tejto časti je zmluva absolútne neplatná. Keďže žalobkyňa poskytla žalovanému úver 700 € a žalobkyňa na tento úverový prípad uhradila žalovanému 966 €, rozdiel medzi týmito sumami t.j. 266 € predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úrok žalobkyne.

10. K lehote na vydanie bezdôvodného obohatenia a námietke premlčania vznesenej žalovaným súd uvádza, že ust. § 107 Občianskeho zákonníka ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu, ktorá je dvojročná a objektívnu, ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, jej dĺžka je tri roky. Ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty a súčasne určuje dĺžku tejto premlčacej lehoty v trvaní dvoch rokov. Pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 12.1.2018 (na č.l. 59 spisu) uviedla, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby v danom prípade je možné spojiť najskôr so skutočnosťou, kedy jej právny zástupca oznámil, že jej zmluva vykazuje také nedostatky, s ktorými zákon spája sankciu - bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Týmto dňom je deň, kedy udelila svoju právnomu zástupcovi plnomocenstvo za zastupovanie, ktoré je založené v súdnom spise.

11. Oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vtedy, keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, pričom skutočnosť získania informácií tiež o právnej stránke možnosti domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia (napríklad o tom, ako možno právne kvalifikovať jeho nárok), nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantná (por. napr. tiež uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 169/2017 zo dňa 10.1.2018). V právnej praxi tento názor pri posudzovaní nárokov na vrátenie neprávom zaplatených úrokov alebo poplatkov zo spotrebiteľských zmlúv viedol k záveru, že nakoľko sa znalosť zákona predpokladá, spotrebiteľ disponuje už pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy skutkovými informáciami, čo v zmluve chýba alebo odporuje zneniu zákona, a preto pokiaľ plnil na základe zmluvy neplatnej z týchto dôvodov, od počiatku plnil s vedomím skutočností objektívne umožňujúcich poznať, že sa tým veriteľ na jeho úkor obohatil. V prípade posúdenia úverových zmlúv ako bezúročných a bezpoplatkových začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby časovo splyva s okamihom úhrady tej ktorej sumy, ktorú nad rámec skutočne poskytnutých peňazí dlžník veriteľovi zaplatil (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/218/2018 zo dňa 15.8.2018). V záujme s vysporiadaním sa s námietkou premlčania vznesenou žalovaným súd opakovane predvolal na pojednávanie žalobkyňu, aby

ju vypočul k okolnostiam, kedy získala znalosť o tých skutkových okolnostiach, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa sa však na pojednávanie opakovane nedostavila a to napriek tomu, že bola predvolaná s poznámkou, že jej účasť na pojednávaní je nevyhnutná za účelom jej vypočutia. Vychádzajúc z vyššie citovaného rozhodnutia, že v prípade posúdenia úverových zmlúv ako bezúročných a bezpoplatkových začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby časovo splyva s okamihom úhrady tej ktorej sumy, ktorú nad rámec skutočne poskytnutých peňazí dlžník veriteľovi zaplatil súd konštatuje, že žalobkyňa si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila po uplynutí 2 ročnej subjektívnej premlčacej doby, keďže žalobu podala na poštovú prepravu dňa 22.6.2017 a poslednú úverovú splátku zaplatila žalovanému dňa 15.8.2014. S poukazom na vznesenú námietku premlčania žalovaným nebolo možné žalobkyni premlčané právo priznať, preto súd žalobu zamietol.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto súd rozhodol, že má nárok na náhradu 100 % trov konania proti žalobkyni. V súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 3 rovnopisoch s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.